

Een volksverzekering tegen ziektekosten

MR. C. A. DE KAM

In het artikel Een volksverzekering tegen ziektekosten over de economische haalbaarheid van een volksverzekering tegen ziektekosten (*ESB*, 28 april 1982) herinnert drs. C. Petersen eraan dat een zodanige collectieve voorziening in het PvdA-verkiezingsprogramma 1981 „onhaalbaar” wordt genoemd, zonder dat de geraamde extra uitgaven ten belope van f. 1 mrd. goed waren onderbouwd. Als lid van de werkgroep die partijbestuur en congres heeft geadviseerd over de financiële gevolgen van het (ontwerp)verkiezingsprogramma, voel ik mij door de stelling aangesproken; ik kan de heer Petersen verzekeren dat de werkgroep er geen gewoonte van maakte cijfers uit de mouw te schudden.

I.v.m. volume-effecten bij thans particulier verzekerden zijn de extra uitgaven voor de publieke sector destijds op f. 900 à 1.000 mln. geraamd. Het is plezierig die raming door Petersen zelf bevestigd te

zien (bij de tweede door hem onderscheiden variant, in zijn eigen woorden „uitgaande van het huidige patroon van medische consumptie de plausibelste” resulteren extra publieke uitgaven van f. 1 mrd.).

Petersens vierde variant leidt tot kostenbesparing voor de collectieve sector, mede doordat wordt verondersteld dat hogere eigen bijdragen terengestelde volume-effecten zullen induceren. Dat is mogelijk, maar het PvdA-congres zou naar deze oplossing zeker geen oren hebben gehad. Bij de uiteindelijke prioriteitenafweging had het congres geen miljard extra voor de volksverzekering tegen ziektekosten over. Hetzelfde volume-effect van plus f. 1 mrd. is gehanteerd in een boekje over de verkiezingsprogramma's van Nypels en mijzelf. Anders dan Petersen suggereert sporen zijn resultaten geheel met de door ons gehanteerde „guesstimate”.

C. A. de Kam